



บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูสังคัมศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนปัญหาโรคเอดส์

1. ด้านการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน ได้แก่ แนวทางการจัดการเรียนการสอน วัตถุประสงค์การเรียนการสอน เนื้อหาวิชา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน การวัดและประเมินผล
2. ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นครูสังคัมศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมีธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยสุ่มแบบแบ่งชั้นหลายชั้นตอน (Multi-Stage Stratified) ได้จำนวนครูที่เป็นตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 300 คน จาก 37 โรงเรียน ใน 8 ท้องที่การศึกษา
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนปัญหาโรคเอดส์ โดยแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามแบบตรวจคำตอบ (Check list) และแบบเติมคำ (Complete Item) ถามเกี่ยวกับเพศ อายุ วุฒิการศึกษา วิชาเอก ประสบการณ์ในการสอน จำนวนคาบที่สอน ระดับชั้นในการสอน พื้นฐานความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ การรับการอบรมความรู้เรื่องโรคเอดส์ แหล่งข่าวสารความรู้ ความรู้สึกที่มีต่อโรค การจัดการกิจกรรมโรคเอดส์ในโรงเรียน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการสอนในรายวิชาสังคัมศึกษา จำนวน 14 ข้อ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูสังคัมศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนปัญหาโรคเอดส์ แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ด้าน ด้านที่ 1 เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน ซึ่ง

ประกอบด้วย แนวทางการจัดการเรียนการสอน วัตถุประสงค์การเรียนการสอน เนื้อหาวิชา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล รวมทั้งสิ้น 55 ข้อ ด้านที่ 2 เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร จำนวน 15 ข้อ

แบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 4 ระดับ โดยกำหนดค่าระดับคะแนน ดังนี้

- | | | |
|---|-------------|-----------------------------|
| 4 | หมายความว่า | เห็นด้วยว่าเหมาะสมมากที่สุด |
| 3 | หมายความว่า | เห็นด้วยว่าเหมาะสมมาก |
| 2 | หมายความว่า | เห็นด้วยเหมาะสมน้อย |
| 1 | หมายความว่า | เห็นด้วยเหมาะสมน้อยที่สุด |

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนปัญหาโรคเอดส์ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended question)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความคิดเห็นของครูสังคมศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนปัญหาโรคเอดส์ ซึ่งได้ปรับปรุงแก้ไขหลังจากผ่านการตรวจสอบด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน และการทดลองใช้ (Try Out) กับครูสังคมศึกษาของโรงเรียนสีกัน (วัดนานันท์อุปถัมภ์) และโรงเรียนวัดมกุฏกษัตริยาราม จำนวน 20 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จากนั้นนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มไว้จำนวน 333 คน แบบสอบถามได้รับกลับคืนมา 300 ฉบับ และทุกฉบับถูกต้องสมบูรณ์ คิดเป็นร้อยละ 90 แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตารางและอธิบายประกอบ

สรุปผลการวิจัย

1. ด้านการจัดการเรียนการสอนปัญหาโรคเอดส์ในห้องเรียน สรุปผลได้ดังนี้

1.1 แนวทางการจัดการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม ครูสังคมศึกษาเห็นว่าแนวทางการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมมาก

เมื่อพิจารณารายละเอียด ครูสังคมศึกษาเห็นว่าการเรียนการสอนปัญหาโรคเอดส์ โดยสอนสอดแทรกในรายวิชาอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น ประชากรศึกษา ปัญหาสังคมไทย มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม ฯลฯ มีความเหมาะสมมากที่สุด และเห็นว่าในการเชิญวิทยากรผู้เชี่ยวชาญ

โรคเอดส์มาให้ความรู้แก่นักเรียนมีความเหมาะสมมาก และการจัดการเรียนการสอนปัญหาโรคเอดส์โดยจัดเป็นวิชาเอดส์ศึกษาโดยตรง และจัดสอนเป็นวิชาเลือกเสรี มีความเหมาะสมน้อย

1.2 วัตถุประสงค์การเรียนการสอน เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม ครูสังคมนตรีศึกษาเห็นว่า การเรียนการสอนปัญหาโรคเอดส์ด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนมีความเหมาะสมมาก

เมื่อพิจารณารายละเอียดครูสังคมนตรีศึกษาเห็นว่า การกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนรู้ และเข้าใจวิธีการที่จะปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์ที่ถูกต้อง และเพื่อให้ นักเรียนเข้าใจปัญหาโรคเอดส์และผลกระทบที่มีต่อสังคม เศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศชาติ มีความเหมาะสมมากที่สุด นอกนั้นเห็นว่าเหมาะสมมาก

1.3 เนื้อหาวิชา เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม ครูสังคมนตรีศึกษาเห็นว่า การเรียนการสอนปัญหาโรคเอดส์ด้านเนื้อหาวิชา มีความเหมาะสมมาก

เมื่อพิจารณารายละเอียด ครูสังคมนตรีศึกษาเห็นว่า การเรียนการสอน ปัญหาโรคเอดส์ด้านเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับวิธีการในการป้องกันโรคเอดส์ การแพร่ระบาดของ การติดต่อของโรค และปัญหาโรคเอดส์ที่มีผลกระทบต่อสังคม มีความเหมาะสมมากที่สุด นอกนั้นเห็นว่าเหมาะสมมาก

1.4 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม ครูสังคมนตรีศึกษาเห็นว่า การเรียนการสอนปัญหาโรคเอดส์ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสมมาก

เมื่อพิจารณารายละเอียด ครูสังคมนตรีศึกษาเห็นว่า การเรียนการสอน ปัญหาโรคเอดส์ในด้านวิธีการสอนแบบที่ให้นักเรียนเรียนด้วยตนเอง มีความเหมาะสมน้อย นอกนั้นเห็นว่าเหมาะสมมาก

1.5 สื่อการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม ครูสังคมนตรีศึกษา เห็นว่าการเรียนการสอนปัญหาโรคเอดส์ด้านสื่อการเรียนการสอน มีความเหมาะสมมาก

เมื่อพิจารณารายละเอียด ครูสังคัมศึกษาเห็นว่าการใช้วิถีทัศน์ มีความเหมาะสมมากที่สุด นอกนั้นเห็นว่าเหมาะสมมาก

1.6 การวัดและประเมินผล เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมและรายละเอียด ครูสังคัมศึกษาเห็นว่า การเรียนการสอนปัญหาโรคเอดส์ด้านการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมมาก

2. ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม ครูสังคัมศึกษาเห็นว่า การเรียนการสอนปัญหาโรคเอดส์ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีความเหมาะสมมาก

เมื่อพิจารณารายละเอียด ครูสังคัมศึกษาเห็นว่า การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในการเชิญวิทยากรมาบรรยายเกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์ของวัยรุ่น มีความเหมาะสมมากที่สุด และเห็นว่าในการพานักเรียนไปเยี่ยมผู้ป่วยโรคเอดส์ตามสถานบำบัดต่าง ๆ เช่น โรงพยาบาลบาราศนราดรุร มีความเหมาะสมน้อย นอกนั้นเห็นว่าเหมาะสมมาก

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ความคิดเห็นของครูสังคัมศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนปัญหาโรคเอดส์ทั้ง 2 ด้านคือ การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน และการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรดังต่อไปนี้

1. ด้านการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน

1.1 แนวทางการจัดการเรียนการสอนปัญหาโรคเอดส์

ผลการวิจัยโดยส่วนรวม ครูสังคัมศึกษาเห็นว่า แนวทางการจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สภาพสังคมปัจจุบันพบการแพร่ระบาดของโรคเอดส์เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จำนวนผู้ป่วยเพิ่มขึ้นอย่างมาก คนยังขาดความรู้ความเข้าใจกันเป็นส่วนใหญ่ อีกทั้งยังไม่มีวัคซีนป้องกัน และการรักษาพยาบาลที่ได้ผลการให้ความรู้ในหลายด้านจึงมีความจำเป็น โดยเฉพาะกับเยาวชนของชาติในโรงเรียน ทั้งนี้

เพื่อให้รู้จักป้องกันตนเอง และหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงจากการติดเชื้ออันเป็นโรคที่ก่อให้เกิดปัญหาสังคม

เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า การจัดการเรียนการสอนโดยการสอนสอดแทรกในรายวิชาที่เกี่ยวข้องเช่น ประชากรศึกษา ปัญหาสังคมไทย มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม ฯลฯ มีความเหมาะสมมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูสังคมศึกษาเห็นว่าการสอดแทรกในวิชาอื่นอาจทำได้ยาก เพราะจากผลการวิจัยครูสังคมศึกษาไม่เคยได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ เพื่อประกอบการสอนถึงร้อยละ 86 และไม่เคยมีส่วนร่วมหรือเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของการจัดกิจกรรมโรคเอดส์ถึงร้อยละ 90.3 แต่การสอนสอดแทรกในวิชาดังกล่าวทำได้ดีเพราะเนื้อหาสาระเกี่ยวข้องกับปัญหาของคนและสังคม ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของบรรจง ชูสกุลชาติ (1990: 8) ที่ว่า การสอนโรคเอดส์ควรสอดแทรกเข้าไปในหลักสูตรของเพศศึกษาและประชากรศึกษา อีกทั้งวัฒนา เต่าทอง (2530: 57-58) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนปัญหาโรคเอดส์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาว่า ควรจัดการเรียนการสอนในแบบผสมผสานเพราะครูสามารถสอนสอดแทรกเรื่องนี้ในวิชาที่มีอยู่ในปัจจุบัน เช่น ประชากรศึกษา สังคมศึกษา สุขศึกษา หรือพลานามัย ซึ่งเนื้อหาวิชาใกล้เคียงกัน นอกจากนี้จิตรลดา ศิริรัตน์ (2532: 11-13) ยังกล่าวไว้เช่นกันว่า ครูสามารถสอนสอดแทรกเนื้อหาโรคเอดส์ในทุกโอกาส ส่วนการที่ครูสังคมศึกษาได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนปัญหาโรคเอดส์ โดยจัดสอนเป็นวิชาเลือกเสรี มีความเหมาะสมน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดสอนโดยตรงหรือจัดสอนเป็นวิชาเลือกเสรีนั้น อาจจะยังไม่เหมาะสม เพราะจากผลการวิจัยนี้ พบว่า ครูสังคมศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ไม่เคยมีส่วนร่วมหรือเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของการจัดกิจกรรมโรคเอดส์ถึงร้อยละ 90.3 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าครูไม่มีความพร้อมที่จะสอน ครูสังคมศึกษาส่วนใหญ่จึงได้ให้ความคิดเห็นว่า การจัดการเรียนการสอนปัญหาโรคเอดส์โดยการเชิญวิทยากรผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้แก่นักเรียน จึงมีความเหมาะสมมากกว่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการฟังคำบรรยายจากวิทยากรที่เป็นผู้เชี่ยวชาญจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงและยังสามารถซักถามได้ถึงรายละเอียดที่ต้องการทราบ เข้าใจในประเด็นต่าง ๆ ได้มาก เพราะโรคเอดส์เป็นเรื่องใหม่ ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์มิได้ขึ้นอยู่กับสาขาวิชาหนึ่งวิชาใดโดยเฉพาะ นอกจากนั้น

ความรู้จากวิทยากรซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลที่มีความสำคัญในการเรียนการสอนปัญหาโรคเอดส์

1.2 ด้านวัตถุประสงค์การเรียนการสอนปัญหาโรคเอดส์

ผลการวิจัยพบว่า โดยส่วนรวมครูสังคมนศึกษาเห็นว่า วัตถุประสงค์การเรียนการสอนที่เสนอมีความเหมาะสมมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวัตถุประสงค์ดังกล่าวเกี่ยวข้องกับทำให้ให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาโรคเอดส์ และสร้างเจตคติที่ถูกต้องและสามารถตัดสินใจเลือกปฏิบัติต่อผู้ป่วย และการที่จะปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์ที่ถูกต้อง สามารถนำความรู้ที่ถูกต้องไปเผยแพร่หรือแนะนำผู้อื่นได้ อีกทั้งให้เกิดความสำนึกเห็นคุณค่าในการที่จะมีส่วนร่วมในการรณรงค์แก้ไขปัญหาดังกล่าวตามมาตรการควบคุมป้องกันโรคเอดส์ของประเทศไทยและของโลก ซึ่งวัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของครูสังคมนศึกษาที่จะทำให้นักเรียนเป็นคนดี อีกทั้งต้องการปลูกฝังให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคมน

เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า วัตถุประสงค์ในข้อที่ว่า เพื่อให้นักเรียนเข้าใจปัญหาโรคเอดส์ และผลกระทบที่มีต่อสังคม เศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศชาติ และเพื่อให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ถูกต้องและสามารถตัดสินใจเลือกปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์ที่ถูกต้อง ครูสังคมนศึกษาเห็นว่าเหมาะสมมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการแพร่ระบาดของโรคเอดส์มีผลต่อสังคม เศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศชาติอย่างยิ่ง ซึ่งสอดคล้องกับ มิซึชิ วาระไวทยะ (2533: 5) ที่กล่าวว่า โรคเอดส์ส่งผลกระทบต่อสังคมอย่างกว้างขวาง ทำให้เกิดความรังเกียจเดียดฉันท์ในหมู่ผู้คน ส่งผลกระทบต่อทางเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศชาติในด้านต่าง ๆ อาทิ ความสูญเสียกำลังคนอันเป็นกำลังแรงงาน เสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลจำนวนมาก และกระทบต่อการท่องเที่ยวที่ผู้มาเยือนลดน้อยลง รวมถึงการลงทุนจากต่างประเทศลดลง อีกทั้งเห็นว่าเพื่อให้นักเรียนสามารถรู้จักเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเสี่ยงของตน โดยไม่มีเพศสัมพันธ์ ส่ำส่อน และไม่ใช่ยาเสพติด เพราะโรคเอดส์แม้จะเป็นโรคที่ร้ายแรง แต่สามารถป้องกันได้โดยการให้การศึกษาเพื่อให้รู้จักป้องกันตนเองจากการติดเชื้อโรคเอดส์ ซึ่งสอดคล้องกับ โกวิท วรพิพัฒน์ และคณะ (2532: 70-71) กล่าวว่า กระบวนการทางการศึกษาเพื่อการป้องกันโรคเอดส์ ควรมีวัตถุประสงค์เพื่อปลูกฝังการไม่เป็นผู้สำส่อนทางเพศ และรู้จักป้องกันตนเอง

นอกจากนี้ครูสังคัมศึกษาได้ให้ความคิดเห็นด้านวัตถุประสงค์ในข้อที่ว่า เพื่อให้นักเรียนมีความสำนึกในหน้าที่ที่มีส่วนร่วม ในการรณรงค์เพื่อแก้ไขปัญหาโรคเอดส์ อีกทั้งเพื่อให้นักเรียนสามารถนำความรู้เกี่ยวกับปัญหาโรคเอดส์ไปเผยแพร่และแนะนำแก่ผู้อื่น ได้มีความเหมาะสมมาก ทั้งนี้เพราะว่าการควบคุมและป้องกันโรคเอดส์เป็นหน้าที่ของทุกคน นักเรียนที่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์ จึงควรให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้อื่นที่มีปัญหา เกี่ยวกับโรคเอดส์ และมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ รวมทั้งเคารพและยอมรับในสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานที่สามารถจะดำรงชีวิตอยู่ได้ แม้จะเป็น ผู้ป่วยหรือผู้ติดเชื้อโรคเอดส์ ซึ่งสอดคล้องกับองค์การอนามัยโลกและองค์การศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (พ.ห.อ./UNESCO 1989: 16) ที่ได้กล่าว ถึงวัตถุประสงค์ในการให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์ในโรงเรียนว่า เพื่อช่วยให้เยาวชนที่อยู่ใน วยเรียนทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา รู้จักปรับพฤติกรรมในด้านสังคม อารมณ์และ เพื่อช่วยเสริมสร้างสุขภาพอนามัยที่ดี มีความมั่นคง ปลอดภัย ภูมิใจในตนเอง เคารพ และยอมรับสิทธิของเพื่อนมนุษย์

1.3 เนื้อหาวิชาการเรียนการสอนปัญหาโรคเอดส์

ผลการวิจัยพบว่า โดยส่วนรวมครูสังคัมศึกษาเห็นว่า เนื้อหาวิชา การเรียนการสอนปัญหาโรคเอดส์ มีความเหมาะสมมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเนื้อหา ดังกล่าวนำไปสู่ความรู้ ความเข้าใจในสาระสำคัญของปัญหาโรคเอดส์ สามารถนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง เพื่อให้ผู้เรียนพ้นจากพิษภัยโรคเอดส์ และมีส่วนร่วมบรรเทาผล กระทบของโรคเอดส์ที่จะมีต่อเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคงและสันติสุขของประเทศ

เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า เนื้อหาวิชาเกี่ยวกับการแพร่ระบาด และการติดต่อของโรค วิธีการในการป้องกัน และปัญหาโรคเอดส์ที่มีผลกระทบต่อสังคม มีความเหมาะสมมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ว่านักเรียนสามารถนำความรู้ เกี่ยวกับปัญหาโรคเอดส์ที่ถูกต้องไปเผยแพร่และรู้วิธีป้องกัน ตลอดจนเข้าใจปัญหาโรคเอดส์ ที่มีผลกระทบต่อสังคม นอกจากนั้นเนื้อหาเหล่านี้สามารถพัฒนาเจตคติที่เหมาะสม และให้ แนวปฏิบัติได้จริงในชีวิตประจำวัน เป็นหัวใจสำคัญที่จะปูพื้นฐานให้นักเรียนมีการพิจารณา เจตคติที่ถูกต้องเหมาะสมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนวิชาสังคัมศึกษาที่ว่า

เพื่อเป็นการฝึกฝนและพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผล รวมทั้งให้ผู้เรียนได้เข้าใจระบบสภาพของสังคม ตลอดจนปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับวัฒนธรรมแห่งชาติ (2532: 27) ที่ได้กล่าวถึงเนื้อหาการสอนโรคเอดส์ที่เหมาะสมกับหลักสูตรประชากรศึกษาหรือสังคมศึกษาว่า ในด้านความรู้ความเข้าใจ ควรให้เด็กได้รู้ว่าโรคเอดส์คืออะไร สาเหตุของการติดเชื้อมีอะไรบ้าง

นอกจากนี้ครูสังคมศึกษาได้ให้ความคิดเห็นด้านเนื้อหาการจัดการเรียนการสอน ปัญหาโรคเอดส์ในข้อที่เกี่ยวกับมาตรการป้องกันปัญหาโรคเอดส์ของไทยและของโลกว่ามีความเหมาะสมมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่าทุกประเทศทั่วโลกต่างมีจุดมุ่งหมายอย่างเดียวกันคือ ป้องกันการแพร่ระบาดของโรคเอดส์มิให้ขยายวงกว้างออกไป หลักการดำเนินการทุกประเทศเหมือนกัน แต่อาจแตกต่างกันในการดำเนินการ ทั้งนี้เพราะความแตกต่างในด้านขนบธรรมเนียมประเพณีความเชื่อ ทำให้แต่ละประเทศต่างต้องปรับทิศทางและเป้าหมายการดำเนินการให้เอื้อต่อการแก้ปัญหาของตน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด อย่างไรก็ตามมาตรการในการแก้ปัญหาโรคเอดส์ สำหรับภายในประเทศจะต้องได้รับความร่วมมือร่วมแรงจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในทุกขั้นตอนการดำเนินงานในขณะเดียวกันมาตรการป้องกันปัญหาโรคเอดส์ของโลกก็ต้องได้รับความร่วมมือร่วมแรงจากทุกประเทศ ทั้งนี้เพราะโรคเอดส์มิใช่โรคของประเทศใดประเทศหนึ่งและของคนกลุ่มหนึ่ง แต่เป็นปัญหาร่วมกันของทุกประเทศ ทุกเพศทุกวัย ซึ่งสอดคล้องกับจอห์น โคแกน (John Cogan 1988: 123-130) กล่าวถึง การสอนโรคเอดส์ว่า โรคเอดส์เป็นปัญหาของโลก วิชาสังคมศึกษาจึงควรจะเสนอข้อมูลที่เป็นจริงในลักษณะระดับโลกว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร การปฏิบัติตนต่อโรคเอดส์มีผลต่อสังคม และจะจัดดำเนินการอย่างไร การให้ความรู้ที่ลึกกลงไปในรายละเอียดเป็นสิ่งจำเป็นมาก ต้องให้นักเรียนเข้าใจว่า โรคนี้มิใช่เป็นปัญหาแต่ในอเมริกาและแอฟริกา แต่เป็นปัญหาในวงกว้างสำหรับผู้ที่จะเป็นอนาคตของโลก จะต้องวิเคราะห์ข้อมูลโดยละเอียดแสดงออกร่วมกัน มีความรับผิดชอบและแสวงหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อเป็นแนวปฏิบัติให้แก่สังคมต่อไป

1.4 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนปัญหาโรคเอดส์

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม ครูสังคมนศึกษาเห็นว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีความเหมาะสมมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กิจกรรมที่น่าเสนอ กำหนดให้ครูผู้สอนเป็นผู้มีส่วนร่วมในการวางแผนการสอน โดยยึดจุดประสงค์การเรียนรู้ของกระทรวงศึกษาธิการ กิจกรรมที่จัดมุ่งส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ เน้นค่านิยมที่ดีเกี่ยวกับพฤติกรรม รวมทั้งเน้นการพัฒนาจิตสำนึกในการป้องกันและแก้ไขปัญหาโรคเอดส์ เพื่อให้ผู้เรียนจะได้นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้ลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ และในด้านวิธีการสอนก็มีหลายวิธีแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับการสัมมนาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องเอดส์ (กระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงศึกษาธิการ 2532: 40-41) ได้กล่าวว่า "การจัดกิจกรรมในทุกรูปแบบที่เหมาะสมจะช่วยให้เด็กเรียนมีเจตคติและพฤติกรรมที่ถูกต้องในเรื่องการป้องกันโรคเอดส์"

เมื่อพิจารณารายละเอียด ครูสังคมนศึกษาเห็นว่า ทั้งด้านการวางแผนการสอน การจัดกิจกรรมและวิธีการสอน มีความเหมาะสมมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูมีเสรีภาพในการวางแผนการสอนและสามารถเลือกวิธีการสอน ซึ่งมีหลายวิธีไปสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหา และความพร้อมของนักเรียน นอกจากนั้นทำให้ครูได้ทราบขั้นตอนการดำเนินการ ปัญหาและอุปสรรค เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการจัดการเรียนการสอนปัญหาโรคเอดส์ รวมทั้งยอมรับและเต็มใจเข้าร่วมในการดำเนินงาน อันจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแผนป้องกันโรคเอดส์ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2533: 3-4) ที่ได้กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนการป้องกันโรคเอดส์ในสถานศึกษา ให้มีประสิทธิภาพด้วยการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้ ลักษณะนิสัย อบรมตามวัยและวุฒิภาวะ โดยการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความรู้ ลักษณะนิสัย และการปฏิบัติตนเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม และการจัดเอกสารทางวิชาการ การปฏิบัติผลงาน การวิจัยในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้ครูได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ส่วนวิธีการสอนครูสังคมนศึกษา เห็นว่า การใช้วิธีการสอนหลาย ๆ วิธี อาทิ การบรรยาย การอภิปรายเป็นกลุ่มย่อยและเป็นหมู่ การแบ่งกลุ่มค้นคว้า การสอนแบบสืบสอบ การระดมพลังสมอง

การแสดงบทบาทสมมติ การจำลองสถานการณ์ การศึกษาเฉพาะกรณี และการใช้
 ศูนย์การเรียนรู้ มีความเหมาะสมมาก ทั้งนี้เพราะไม่มีวิธีการสอนใดดีที่สุด การเปลี่ยน
 วิธีการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาจะทำให้นักเรียนเรียนด้วยความสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับ
 องค์การอนามัยโลก และองค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ
 (W.H.O./UNESCO 1990: 433-441) ที่เสนอว่า ควรจะใช้วิธีการสอนหลาย ๆ วิธี
 เช่น การแสดงละครบทบาทสมมติ การเล่นเกมในท้องถิ่น น่าจะถูกนำมาใช้ในการ
 จัดการศึกษาในโรงเรียน เพื่อการป้องกันโรคเอดส์

ข้อสังเกตประการเดียวคือ ด้านการเรียนรู้ด้วยตนเอง ครูสังคมนศึกษา
 เห็นว่า มีความเหมาะสมน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการที่จะเรียนรู้ด้วยตนเองได้นั้น นักเรียน
 จะต้องมีเอกสารประกอบที่เพียงพอ ครูสังคมนศึกษาอาจจะต้องเตรียมบทเรียนสำหรับให้
 นักเรียนเรียนด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการเตรียมการสอนที่ค่อนข้างยาก และการเรียนเพื่อให้
 นักเรียนได้พัฒนาเจตคติที่ถูกต้อง ควรเป็นการเรียนที่เน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน
 จึงน่าจะได้ผลดีกว่า นอกจากนี้ การให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองทั้งหมด จนเป็น
 การยากแก่การเข้าใจเนื้อหาวิชาอย่างถ่องแท้ อันอาจนำไปสู่ความเข้าใจผิดในเรื่องนั้น ๆ
 ได้ เพราะการสอนปัญหาโรคเอดส์เป็นการสอนที่ต้องประมวลความรู้ในหลายสาขาวิชา
 เข้าไว้ด้วยกัน เช่น การแพทย์ สังคมศึกษา จิตวิทยา เศรษฐศาสตร์ ฯลฯ

1.5 สื่อการเรียนการสอนปัญหาโรคเอดส์

ผลการวิจัย โดยส่วนรวม ครูสังคมนศึกษาเห็นว่า การเรียนการสอน
 ปัญหาโรคเอดส์ด้านสื่อการเรียนการสอนปัญหาโรคเอดส์มีความเหมาะสมมาก เพราะสื่อ
 การเรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่ง ที่ทำให้การเรียนการสอนปัญหาโรคเอดส์มี
 ประสิทธิภาพมากขึ้น นักเรียนจะได้เห็นสิ่งที่เป็นรูปธรรมมากกว่านามธรรม ซึ่งสอดคล้อง
 กับงานวิจัยของ รอยเดือน สุภาพ (2528: ง) ที่พบว่า ครูสังคมนศึกษามีความสนใจใน
 การใช้สื่อการเรียนการสอนมากขึ้น เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้
 และยังสามารถช่วยให้นักเรียนเพิ่มความสนใจในบทเรียน และเรียนรู้ได้รวดเร็วขึ้น อีกทั้ง
 สอดคล้องกับมาตรการของกระทรวงศึกษาธิการ ในแผนป้องกันโรคเอดส์ ระดับมัธยมศึกษา
 (2533: 5) ที่เน้นให้มีการสอนปัญหาโรคเอดส์ โดยจัดหาสื่อการเรียนการสอนและเอกสาร

เพื่อจัดเป็นแหล่งข้อมูลที่จะช่วยครูได้ในการสอนโรคเอดส์ได้ เช่น เอกสารแผ่นพับเรื่องโรคเอดส์ โปสเตอร์ สติกเกอร์ หนังสือคู่มือการปฏิบัติงานเรื่อง แนวทางการดำเนินงาน ป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ ข่าวสารโรคเอดส์ สไลด์เกี่ยวกับโรคเอดส์ หนังสือความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังองค์การยูเนสโกและองค์การอนามัยโลก (UNESCO/W.H.O. 1990: 439-441) ได้เห็นพ้องกันว่า ควรใช้สื่อการเรียนการสอนหลายอย่างประกอบการสอนโรคเอดส์

เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า ครูสังคมนศึกษาเห็นว่า การใช้วีดิทัศน์ มีความเหมาะสมมากที่สุด ซึ่งจากผลการวิจัยปรากฏว่า ครูสังคมนศึกษาได้รับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาโรคเอดส์จากวิทยุ โทรทัศน์ถึงร้อยละ 66 ซึ่งมากกว่าแหล่งอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ สมชาย คุรงค์เดช จิรนนท์ สุวรรณวาริ และ มานูเอล คาร์บอลโล (อ้างถึงใน C.R.I.: 81) ที่ว่าตัวอย่างประชากรได้รับความรู้เรื่องโรคเอดส์ทางโทรทัศน์ถึงร้อยละ 94 และปัจจุบันนี้วีดิทัศน์ก็มีบทบาทสำคัญยิ่งขึ้นในวงการศึกษ เพราะสะดวกที่จะชมเมื่อใดก็ได้ เป็นสื่อการเรียนการสอนที่ได้รับทั้งเสียงและภาพ อีกทั้งมีการผลิตเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนมาก สามารถทำให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาโรคเอดส์ได้ดียิ่งขึ้น จึงทำให้ครูสังคมนศึกษาเห็นด้วยว่าเหมาะสมที่สุดต่อการนำวีดิทัศน์มาเป็นสื่อการเรียนการสอนในการให้ความรู้เรื่องปัญหาโรคเอดส์ และใช้สอนได้ดีกว่าสื่อการเรียนการสอนประเภทอื่น ๆ ซึ่งเรื่องนี้ วัฒนา เต่าทอง (2531: 7) และ เชอร์ลีย์ แวน (Shirley Wan 1990: 44) มีความคิดเห็นตรงกันว่า การใช้สื่อการเรียนการสอนปัญหาโรคเอดส์ให้มีประสิทธิภาพนั้น วีดิทัศน์ เป็นสื่อการเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่สำคัญ

1.6 การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนปัญหาโรคเอดส์

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมและรายละเอียด ครูสังคมนศึกษาเห็นว่า การวัดและประเมินผล ที่ผู้วิจัยเสนอมีความเหมาะสมมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่า การเรียนการสอนปัญหาโรคเอดส์มุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนทุกคน ในขณะที่ผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันในด้านวุฒิภาวะ วิทยุติ พื้นฐานความรู้ วัฒนธรรมและความเชื่อของครอบครัวในเรื่องที่เกี่ยวกับโรคเอดส์ อีกทั้งวิธีการสอนปัญหาโรคเอดส์ก็ใช้หลาย ๆ วิธีผสมผสานกันไป จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการวัดและประเมินผล โดยเน้น

ด้านเจตคติและการปฏิบัติของนักเรียน การทดสอบหลายวิธี ตลอดจนใช้การสังเกตการมีส่วนร่วมในกิจกรรม วัดผลจากงานที่มอบหมายให้ไปทำ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนของวิชัย วงษ์ใหญ่ (2525: 40-41) ที่กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอน ใช้เป็นพื้นฐานในการตัดสินใจของครูที่จะปรับปรุงการสอน การแนะแนว และการเรียนของนักเรียนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น การประเมินผลการเรียนนั้น ควรจะกระทำตลอดเวลาจะเป็นการดู การติดตามการกระทำ การสังเกต การตรวจบันทึก การตรวจผลงาน นอกจากนั้นอาจใช้การถาม เช่น การซักถามเป็นหลัก การสัมภาษณ์ การส่งแบบสอบถามให้ตอบ การให้ตรวจสอบรายการหรือการให้ประมาณ ฯลฯ การประเมินผลนั้นจะเลือกกระทำโดยวิธีใดก็ตามจะต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการเรียนที่กำหนดไว้ และเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลจะต้องมีความเชื่อถือได้พอสมควร ส่วนวิธีการดำเนินการประเมินผลนั้น จะใช้แบบประเมินผลแบบใดก็สุดแท้แต่ลักษณะของเนื้อหาวิชาและจุดหมายของการเรียนการสอนซึ่งสอดคล้องกับองค์การอนามัยโลกและองค์การศึกษาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (W.H.O/UNESCO 1989: 13) ที่ได้ให้หลักการเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนปัญหาโรคเอดส์ว่า ครูต้องยอมรับการติดตามผลการวัดและประเมินผลว่า เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพัฒนาการเรียนการสอนในความพยายามที่จะป้องกันโรคเอดส์ ครูควรกำหนดให้มีการประชุมเป็นครั้งคราวและทุกช่วงเวลา เพื่อครูจะได้รับทราบผลหรือสัมฤทธิ์ผลการเรียน กำหนดตารางเวลาสำหรับสังเกตการณ์ในห้องเรียน เพื่อการประเมินผลว่าอะไรเกิดขึ้นในชั้นเรียนซึ่งมีผลสำคัญที่สุดสำหรับการจัดกระบวนการเรียนการสอนเกี่ยวกับปัญหาโรคเอดส์ นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับวัฒนา เต่าทอง (2532: 52-53) ที่ได้เสนอวิธีประเมินผลว่า ควรจะมีการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน มีการสนทนาซักถาม ประเมินพฤติกรรมหรือความเชื่อ ใช้การสังเกต ตรวจผลงานที่ปฏิบัติและติดตามดูพฤติกรรม

2. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในการสอนปัญหาโรคเอดส์

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม ครูสังคมศึกษาเห็นว่า การเรียนการสอนปัญหาโรคเอดส์ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่น่าเสนอว่า มีความเหมาะสมมาก ทั้งนี้เพราะว่า การจัดกิจกรรมนั้นได้ให้ความรู้ทั้งภายในโรงเรียนและภายนอกโรงเรียน โดยการเชิญวิทยากรมาบรรยาย การจัดป้ายนิเทศ การจัดนิทรรศการการจัดอภิปรายหรือ

ได้วาทีเกี่ยวกับการป้องกันและผลกระทบของโรคเอดส์ มีการใช้สื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ มีการอบรมตลอดจนมีการแข่งขันและมีวิธีการเผยแพร่ความรู้ นอกจากนี้ยังได้จัดกิจกรรม โดยการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ ซึ่งทำให้นักเรียนได้ประสบการณ์ตรงอย่างดี กิจกรรมดังกล่าวทำให้นักเรียนเกิดความตระหนักรู้ถึงความสำคัญและความจำเป็นอันจะทำให้การเรียนการสอนได้ผล เพราะเป็นเรื่องใกล้ตัวเด็กและเป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับจิตรา ทองเกิด (2531: 24-28) ที่กล่าวว่า การสอนโรคเอดส์อาจจะสอนได้โดยการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเช่น อาจะจัดนิทรรศการ จัดฉายวิดีโอ และเชิญวิทยากร มาเล่าให้นักเรียนฟัง เป็นต้น

เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรการเรียน การสอนปัญหาโรคเอดส์ ในการเชิญวิทยากรมาบรรยายเกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์ของ วัยรุ่น ครูสังคมศึกษาเห็นว่า มีความเหมาะสมมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเป็นกิจกรรมที่สะดวกมากกว่าที่จะนำนักเรียนออกไปศึกษานอกสถานที่ และการเชิญวิทยากร มานั้นทำให้นักเรียนได้รับความรู้โดยตรงจากวิทยากร และวิทยากรก็ควรเป็นผู้ที่เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับโรคเอดส์ ซึ่งสอดคล้องกับวัฒนา เต่าทอง (2532: 15) ที่ได้เสนอแนวทางการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านการเชิญวิทยากรหรือผู้มีประสบการณ์เช่น เจ้าหน้าที่ สาธารณสุข ผู้ป่วยหรือผู้ติดเชื้อเอดส์มาให้ความรู้ ส่วนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเกี่ยวกับโรคเอดส์โดยการจัดนิทรรศการย้ำความรู้เรื่องโรคเอดส์ด้วยการอ่าน การเห็นจากภาพ ซึ่งจะเป็นวิธีการหนึ่งที่จะเน้นการเรียนรู้ให้เกิดแก่นักเรียนและการอภิปรายหรือได้วาที แข่งขัน ตอบปัญหา จัดสัปดาห์รณรงค์ในวัน "เอดส์แห่งโลก" ทุกปี จัดประกวดการเขียนบทความ คำขวัญ บทกลอน อีกทั้งให้นักเรียนได้มีโอกาสเข้าร่วมประกวดเรียงความเกี่ยวกับปัญหา โรคเอดส์ ให้นักเรียนช่วยเผยแพร่ความรู้เรื่องโรคเอดส์ โดยนำเอกสารไปให้ผู้ปกครองอ่าน การจัดประกวดเขียนบทความ ข้อความสั้น ๆ คำขวัญ บทกลอน เชิญชักชวนให้นักเรียน รณรงค์ต่อต้านโรคเอดส์ และเห็นถึงผลกระทบด้านต่าง ๆ ครูสังคมศึกษาเห็นด้วยว่า เหมาะสมมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่าเป็นการทำให้นักเรียนได้มีโอกาสแสวงหาประสบการณ์ และ ความรู้ตลอดจนแสดงออกด้วยความเข้าใจอันถูกต้อง รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ กล่าวคือกล้าทำในทางที่ถูกต้อง รู้จักทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ทำให้รู้อย่างถ่องแท้ว่า จะประพฤติปฏิบัติตนอย่างไรต่อการแก้ปัญหาโรคเอดส์ เพราะก่อนที่จะแสดงออกก็ย่อมจะต้อง

ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ซึ่งสอดคล้องกับแผนป้องกันโรคเอดส์ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ (2533: 5-6) ได้วางแนวทางในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
เพื่อเผยแพร่ที่เกี่ยวกับโรคเอดส์ในสถานศึกษาว่า ควรส่งเสริมการตั้งคณะกรรมการป้องกันโรค
เอดส์ในสถานศึกษา โดยการจัดทำโครงการป้องกันโรคเอดส์ในสถานศึกษา ตั้งชมรมหรือ
กลุ่มอาสาสมัครเพื่อนเพื่อเพื่อน จัดพิมพ์แผ่นพับโรคเอดส์แจกให้นักเรียน ส่งเอกสารความรู้
เอดส์ผ่านนักเรียนไปสู่ผู้ปกครอง ตลอดจนกิจกรรมรณรงค์เพื่อป้องกันโรคเอดส์ตามสถานศึกษา
และชุมชนอย่างต่อเนื่อง

มีประเด็นที่น่าสนใจ คือ ครูสังคมศึกษาเห็นว่า การพานักเรียนไปเยี่ยมผู้ป่วย
ตามสถานบำบัดต่าง ๆ เช่น โรงพยาบาลบาราศราตุร มีความเหมาะสมน้อย ทั้งนี้
อาจเป็นเพราะ ในการพานักเรียนออกนอกสถานทีนั้นจะต้องปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการนำ
นักเรียนออกนอกสถานที่ การจัดหาหนะ ครูที่ควบคุมก็ต้องรับผิดชอบและรับภาระหนัก
ในการดูแลนักเรียน หรือผู้ปกครองก็อาจจะไม่อนุญาตให้นักเรียนไปเยี่ยมผู้ป่วยโรคเอดส์
เพราะมีความเชื่อต่างๆ อาจเกรงว่าถ้าบุตรหลานของตนไปโรงพยาบาล ก็อาจจะไม่
ปลอดภัยจากโรค อีกทั้งทางโรงพยาบาลก็ต้องเตรียมการและระมัดระวังเป็นพิเศษใน
เรื่องการพานักเรียนไปเยี่ยมผู้ป่วยโรคเอดส์ตามสถานบำบัดต่าง ๆ นั้น จึงทำให้ครูเห็นว่าการ
จัดกิจกรรมนี้ยังมีความเหมาะสมน้อย นอกจากนั้นในการจัดการเรียนการสอน ครูยังมี
กิจกรรมอื่น ๆ อีกมากมายที่จะให้ความรู้แก่นักเรียน จึงเห็นว่าถ้าจะพานักเรียนไปเยี่ยม
ผู้ป่วยโรคเอดส์นั้นถึงแม้จะทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง แต่คงจะไม่ปลอดภัยและได้ผล
ไม่คุ้มค่า

ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานต่าง ๆ ของกระทรวงศึกษาธิการ

1. กระทรวงศึกษาธิการควรกำหนดให้มีการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาโรคเอดส์ในวิชา
ที่เกี่ยวข้องและสามารถบูรณาการเข้าไปได้โดยเฉพาะในวิชาสังคมศึกษา
2. กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการควรเร่งดำเนินการผลิตคู่มือครู สื่อการ
เรียนการสอนต่าง ๆ ให้ครูสังคมศึกษา เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้
เข้าใจอย่างทั่วถึง ตลอดจนร่วมมือกับหน่วยงานที่ทำหน้าที่เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

ทั้งภาครัฐและเอกชน จัดการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มสมรรถภาพทั้งด้านความรู้และเทคนิคการสอน เพื่อการสอนปัญหาโรคเอดส์เป็นระยะ ๆ สม่่าเสมอ

3. กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการควรส่งศึกษานิเทศก์มาแนะนำช่วยเหลือครูเกี่ยวกับการสอน สร้างสื่อการสอนประเภทต่าง ๆ เช่น วิทยุทัศน์ รวมทั้งการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

4. ควรสนับสนุนโรงเรียนโดยการให้ความช่วยเหลือด้านงบประมาณ หรืออำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อให้โรงเรียนสามารถจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้คล่องตัวขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับครูสังคมศึกษา

1. ครูควรพัฒนาตนเองโดยหมั่นศึกษาหาความรู้ทั้งด้านเหตุการณ์ปัจจุบันและความก้าวหน้าทางวิชาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับโรคเอดส์ เพื่อประโยชน์ในการสอน

2. ควรใช้เทคนิควิธีการใหม่ ๆ เพื่อส่งเสริมความรู้ เจตคติ และการประพฤติปฏิบัติ รวมทั้งจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง โดยอาศัยความร่วมมือจากแหล่งวิทยาการในชุมชน

3. ควรวัดผลและประเมินผลเป็นระยะสม่ำเสมอ โดยเน้นความรู้ เจตคติ ค่านิยม จิตสำนึก และทักษะ รวมถึงการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

4. ควรร่วมมือกับครูในสายวิชาอื่น ๆ ในด้านการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่พัฒนาทัศนคติต่อการป้องกันโรคเอดส์

5. ควรประสานงานกับผู้ปกครองนักเรียน โดยขอการสนับสนุนให้นักเรียนได้มีโอกาสเข้าร่วม ในกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยหน่วยงานทั้งของรัฐและเอกชนเพื่อฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้วิจัยต่อไป

1. ควรได้มีการศึกษาเพื่อนำเสนอโปรแกรมบูรณาการการสอนปัญหาโรคเอดส์กับวิชาสังคมศึกษา แล้วนำไปทดลองหาประสิทธิภาพเพื่อเผยแพร่ให้ครูนำไปใช้ต่อไป
2. ควรมีการทดลองหารูปแบบการประเมินผลด้านเจตคติ และจิตสำนึก ตลอดจนพฤติกรรมของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ